

ad § 456 k.

I Stk. 1 er for Tydelighedens Skyld Ordene „hvem der har eller kan have bevangret hende“ ændret til „hvem der har haft Samleje med hende indenfor Avlingstiden“, jfr. herved Folketingsudvalgets Spørgsmaal i R. T. 1934—35, Tillæg B., Sp. 2731—32.

ad § 456 l.

I Faderskabssager har man undertiden, naar Blodtypebestemmelse intet viste om Faderskabet, lagt Vægt paa andre legemlige Ejendommeligheder, saasom Øjnenes Farve. Retslægeraadet har i Anledning af en saadan Sag, der var tilstillet Raadet til Erklæring, henstillet, at der i § 456 l skabtes Pligt for Parterne til ogsaa at underkaste sig andre legemlige Undersøgelser. Retsplejeudvalget, hvis Erklæring Justitsministeriet har indhentet, har derefter foreslaaet den Regel, som nu er optaget som 2. Pkt.

Justitsministeriet maa anse det for hensigtsmæssigt, at der aabnes Adgang for Domstolene til at lade foretage andre legemlige Undersøgelser end Blodtypebestemmelse, naar Omstændighederne i særlig Grad taler derfor, og det kan ske uden væsentlig Ulempe for Parterne. Disse Undersøgelser er vel for Tiden uden større Betydning. Men ligesom Videnskaben for faa Aar siden fandt Blodtypebestemmelsen, der nu er anerkendt som et sikkert Bevismiddel i Faderskabssager, er det tænkeligt, at der med Tiden kan findes andre lige saa sikre Midler til Fastslaaelse af Faderskabet. Det vilde da være uheldigt, om Lovregelen var saa snævert affattet, at den hindrede Domstolene i at drage fuld Nytte af saadanne nye Hjælpemidler.

3. Pkt. er ændret, saaledes at det ogsaa omfatter det nye 2. Pkt.

§ 456 o.

I Folketingsudvalgets Beretning (R. T. 1934—35, Tillæg B., Sp. 2731—32) stilles det Spørgsmaal ad § 456 o, om ikke en almindelig Regel om lukkede Døre var at foretrække. Justitsministeriet er enigt i, at disse Sager som Regel bør behandles for lukkede Døre. Dette er ikke i Strid med den almindelige Bestemmelse i Rpl. § 29, der bl. a. fastsætter, at Forhandlingerne kan foregaa for lukkede Døre, naar Hensynet til Sædeligheden kræver det, eller naar i en borgerlig Sag offentlig Forhandling vilde tilføje nogen en ufornøden Krænkelser. I F. 34 § 456 o, Stk. 1, var det da ogsaa foreslaaet, at Retten i Embeds Medfør eller efter en af Parternes Begæring kunde bestemme, at Rets-

møderne skulde foregaa for lukkede Døre. Retten vilde næppe kunne modsætte sig en Begæring fra en Part om, at Dørene skulde lukkes, og Parterne vil sandsynligvis saa godt som altid begære Forhandlingerne foretaget for lukkede Døre, saafremt de er opmærksomme paa deres Ret hertil.

Ud fra disse Betragtninger er Stk. 1 ændret saaledes, at der nu kræves positivt Samtykke fra Parterne, for at Behandlingen kan foregaa offentligt. Hvis der i Medfør af § 456 i stilles Spørgsmaal til et Vidne om, hvorvidt han har haft Samleje med Moderen i Avlingstiden, finder man det rimeligt, at ogsaa Vidnets Samtykke udkræves, for at Retsmødet kan blive offentligt.

Naar Retsmøderne affholdes for lukkede Døre, er offentlig Gengivelse af Forhandlingerne forbudt, jfr. Rpl. § 31, Stk. 2. Giver Parterne deres Samtykke til offentlig Behandling, er der ikke i Almindelighed Grund til at forbyde offentlig Gengivelse af Forhandlingerne. Kun for det Tilfælde, at der i Sagen er inddraget flere Personer som Sagsøgte, kræver Hensynet til Barnet, at der ikke finder offentlig Gengivelse af Forhandlingerne Sted, og dette fastsættes ved Stk. 2, 1. Pkt.

Medens offentlig Gengivelse af interessante Domstiltfælde i Dagspressen eller den juridiske Fagpresse kan være af Betydning, finder Ministeriet ikke, at der kan være nogen som helst berettiget Interesse forbunden med Offentliggørelse af Parternes eller andre i Dommen nævnte Personers Navne, og der bør heller ikke ske Offentliggørelse af Parternes eller disse Personers Stilling og Bopæl, da dette kan føre til Udfindelse af, hvem Sagen angaar. Ved Stk. 2, 2. Pkt., [forbydes derfor saadan Offentliggørelse.

ad § 456 q.

I den foran nævnte Artikel i U. f. R. 1935 B (Side 61—63) har Civildommer Rudbeck kritiseret F. 34's Affattelse af § 456 q og foreslaaet, at alle Sager om Faderskabet til Børn, hvad enten de maatte være født i eller udenfor Ægteskab, skal behandles efter Reglerne i Kapitel 42 a. Som Begrundelse herfor anføres navnlig, at alle disse Sager er af væsentlig samme Beskaffenhed, og at de alle bør nyde godt af den Officialvirksomhed, som det ved Kapitel 42 a er paalagt Dommeren at udøve.

Justitsministeriet er enigt i, at alle Sager om Faderskabet til Børn bør nyde godt af Dommerens Officialvirksomhed og af de ved Kapitel 42 a hjemlede stærke Retsmidler til Udfindelse af Sandheden, medmindre andre vigtige Hensyn afgørende